

επόμενο πίνακα που το $a=0.5$ πως το Δημόσιο επεκτείνει επιτυχώς τα «κόστη» του στο μέλλον.

Περίοδος/έτος	Αύξηση ρευστότητας του Δημοσίου	Απώλεια φόρων του Δημοσίου
t=0	200.000	-
t=1	100.000	110.000
t=2	50.000	55.000
t=3	25.000	27.500
t=4	12.500	13.750
t=5	6.250	6.875
t=6	3.125	3.437

$\rho=0.1$ και $a=0.5$

Σε αυτό το σημείο πρέπει να προσεχθεί πως οι τιμές των ρ και a είναι μεταξύ τους ανάλογες - καθώς ένα μεγάλο ρ δίνει κίνητρο στους κατόχους ΜεΦΕ να μην τα εξαργυρώσουν αμέσως (μειώνοντας το a), αλλά να τα κρατήσουν (ή να τα πουλήσουν σε άλλους ιδιώτες που θα τα παρακρατήσουν) με στόχο να εκμεταλλευτούν την μεγάλη, ίση με ρ , φοροαπαλλαγή.

Από την άλλη, μια μεγάλη φοροαπαλλαγή ρ θέτει σε κίνδυνο την βιωσιμότητα του συστήματος πληρωμών σε ΜεΦΕ. Το ερώτημα λοιπόν τίθεται διττά:

- Πόσα ΜεΦΕ πρέπει να εκδίδει ετησίως το Δημόσιο;
- Και τι ποσοστό φοροαπαλλαγής ρ θα πρέπει να προσφέρουν τα ΜεΦΕ στους κατόχους τους;

Σε κάθε περίοδο t , ποσοστό a των ΜεΦΕ εξαργυρώνονται. Για να διατηρείται η ποσότητα των ΜεΦΕ σταθερή θα πρέπει η ποσότητα x_{t+1} νέων ΜεΦΕ να ισούται με το ποσοστό a όλων των ΜεΦΕ X_t που κυκλοφορούσαν στην περίοδο t . Γενικά, πρέπει να ισχύει η συνθήκη (1), όπου g_{t+1} είναι ο ρυθμός αυξομείωσης της φορολογικής βάσης κατά την περίοδο $t+1$:

$$x_{t+1} = aX_t + (1+g_{t+1})(1-a)X_t = X_t [a+(1+g_{t+1})(1-a)] \quad (1)$$

Συνεπώς, η ποσότητα των ΜεΦΕ στην περίοδο $t+1$ δίδεται από την εξίσωση (2):

$$X_{t+1} = X_t - aX_t + aX_t + (1+g_{t+1})(1-a)X_t = X_t + (1+g_{t+1})(1-a)X_t \quad (2)$$

ενώ ο ρυθμός αύξησης της ποσότητας των ΜεΦΕ δίδεται ως:

$$\theta = (X_{t+1}-X_t)/X_t = (1+g)(1-a) \quad (3)$$

Πιο απλά, εάν $a=1$ (δηλαδή όλα τα ΜεΦΕ εξαργυρώνονται την χρονιά έκδοσής τους) τότε το στοκ των ΜεΦΕ παραμένει σταθερό ό,τι και να συμβαίνει με την φορολογική βάση. Αν όμως $a<1$ (δηλαδή κάποια ΜεΦΕ αποταμιεύονται), τότε το